

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci

žalobce: **T. M.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Sabinou Pliskovou
sídlem Krokova 1375/101, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Magistrát města Olomouce (dále „MmOl“) uznal žalobce rozhodnutím ze dne 17. 6. 2024 vinným spácháním dvou přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, jichž se žalobce dopustil tím, že dne 30. 3. 2023 řídil vozidlo pod vlivem alkoholu (přestupek 1) a odmítl se podrobit vyšetření na jiné návykové látky (přestupek 2). Za spáchání těchto přestupků uložil MmOl žalobci pokutu ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

2. K odvolání žalobce žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zrušil v rozhodnutí MmOl výrok o vině ve věci přestupku 1) a řízení v této části zastavil (výrok 1), a dále potvrdil výrok o vině za přestupek 2) včetně výroku o správním trestu (výrok 2).

B) Shrnutí obsahu podání účastníků

Žaloba

3. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výroku 2 rozhodnutí žalovaného. V žalobě uplatnil tyto žalobní body (zde stručně, v podrobnostech níže):
- a) Správní orgány učinily nesprávný závěr, že byl žalobce povinen podrobit se odběru vzorku moči za situace, kdy se řádně podrobil odběru vzorku krve a současně byl přesvědčen, že se v jeho krvi žádná návyková látka nacházet nemůže, neboť žádnou nepožil. Vzorek krve přitom poskytl, neboť z pohledu práva je významné jen to, zda se nachází návyková látka v jeho krvi.
 - b) Žalobce byl zkrácen na svých právech neprovedením jím navrhovaného důkazu přibráním znalce k posouzení, zda byl odběr moči v předmětné věci zcela zbytečný, či nikoliv. Ing. Jaroslav Zikmund, znalec z oboru toxikologie, v odborném vyjádření potvrdil, že ve vzorku krve nebyla zjištěna přítomnost kokainu ani jeho metabolitů, přičemž pro posouzení vlivu na řidičské schopnosti je rozhodující jen koncentrace návykových látek v krevním séru.
 - c) Policisté nesprávně vyhodnotili orientační test na návykové látky. Z fotografie tohoto testu není patrná pozitivita na žádnou z testovaných látek včetně kokainu. Policistovi tak vůbec nevznikl důvod vyzvat žalobce k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, neboť chybělo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona.
 - d) Nebyla naplněna materiální stránka přestupku.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž ve svých vyjádřeních zopakoval argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí. Odborné vyjádření znalce nebylo žalovanému zasláno do vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se s ním v napadeném rozhodnutí nemohl vypořádat. Závěry znalce označil za zkreslené a zavádějící. Pro náležité přezkoumání je rozhodující právě rozbor moči, rozbor krevního séra je doplňkovým vyšetřením. Rozbor moči je schopen zvrátit negativní výsledek rozboru vzorku žilní krve. S odvoláním se na článek „*Jak dlouho zůstává v těle marihuana, kokain nebo heroin?*“ (dostupný na: <https://www.drogovy-test.cz/blog/clanky>), jehož závěry ověřil telefonicky u zpracovatelky toxikologického vyšetření žalobce, žalovaný uvedl, že kokain se v těle poměrně rychle rozkládá na metabolity, proto se imunochemickou metodou zjišťuje přítomnost nejen kokainu, ale i jeho metabolitů, přičemž v moči jsou všechny cizorodé látky obsaženy déle než v krvi, v případě kokainu 3-4 dny v moči oproti 1-2 dnům v krvi. Žalovaný proto navrhl zpracování revizního znaleckého posudku. Pozitivitu orientačního testu policisté viděli a na místě ji nerozporoval ani žalobce. Z pouhé nekvalitní fotografie není možné učinit závěr, že žalobce neměl test pozitivní. Policisté neměli jiný zájem na stíhání žalobce než prostý výkon jejich služby.

Replika

5. V replice žalobce reagoval na judikát Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“), jímž argumentoval žalovaný, přičemž tento označil za nepřiléhavý.

C) Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)], vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez jednání.

Shrnutí skutkového stavu a relevantní právní úpravy

7. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 30. 3. 2023 byl žalobce při řízení motorového vozidla zastaven hlídkou PČR a následně vyzván mj. k provedení orientačního testu na přítomnost jiné návykové látky v těle, a to testovací soupravou DrugWipe 5 SP, kterému se podrobil. Hlídka PČR vyhodnotila test jako pozitivní na kokain. Na základě výsledku orientačního testu (který byl pozitivní i na alkohol) byl žalobce vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, a to krve a moči, s čímž souhlasil. K dotazu, zda užil omamné a psychotropní látky, uvedl, že nic z toho neužil. Následně byl eskortován na obvodní oddělení PČR, a poté do FN Olomouc k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. Žalobci byl proveden odběr krve, přičemž ve vzorku jeho krve nebyla zjištěna přítomnost kokainu ani jeho metabolitů. Odběr moči žalobce odmítl. Tento skutkový stav je nesporný.
8. Žalobce byl uznán vinným spácháním přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že *v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*
9. Podle § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.*
10. Zvláštním právním předpisem, na který posledně citované ustanovení odkazuje v poznámce, je dnes již zrušený zákon č. 379/2005 Sb., nahrazený zákonem č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (dále „zákon o ochraně zdraví“). Ten v § 20 odst. 4 stanoví, že *za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření.* Odborným lékařským vyšetřením se podle § 2 písm. n) téhož zákona rozumí cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu. Odběrem biologického materiálu je podle § 2 písm. o) téhož zákona odběr vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic, s výjimkou odběru biologického materiálu pro orientační vyšetření.

Povinnost podrobit se odběru moči

11. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgány učinily nesprávný závěr, že byl povinen podrobit se odběru vzorku moči za situace, kdy se řádně podrobil odběru vzorku krve a současně byl přesvědčen, že se v jeho krvi žádná návyková látka nacházet nemůže, neboť žádnou nepožil. Vzorek krve přitom poskytl, neboť z pohledu práva je významné jen to, zda se nachází návyková látka v jeho krvi, a nikoliv v moči. V případě prokázání návykové látky v krvi sice podle žalobce může obsah návykové látky v moči pomoci znalci stanovit přibližnou

koncentraci takové látky v době řízení motorového vozidla, při nulovém obsahu návykových látek v krvi je však tato informace bezpředmětná a nemůže mít pro důkazní řízení o přestupku žádný význam. Poznámku na zadní straně protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření ze dne 30. 3. 2023 je podle žalobce nutné brát jen jako univerzální poučení po všechny alternativní důvody rozboru krve, je-li předložen jen vzorek krve, nikoli jako urgentní požadavek na dodání jiného biologického materiálu, který by byl schopen zvrátit negativní výsledek rozboru vzorku krve.

12. Tato námitka je nedůvodná.
13. Zákon o silničním provozu a ani zákon o ochraně zdraví výslovně nestanovují, zda může policista vyzvat řidiče vozidla k podrobení se odbornému vyšetření spojeného s odběrem konkrétního biologického materiálu, resp. zda si řidič může sám vybrat, jaký biologický materiál poskytne. Z judikatury správních soudů však jednoznačně vyplývá, že žádné ustanovení zákona o silničním provozu nezakládá oprávnění řidiče, kterého policista vyzval k odbornému lékařskému vyšetření podle § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona, aby si sám zvolil konkrétní druh vzorku biologického materiálu, který mu má být odebrán. Pokud výzva policisty neumožňuje výběr mezi více druhy vzorků, splní řidič vozidla svou zákonnou povinnost tím, že podstoupí odborné lékařské vyšetření a akceptuje konkrétní požadavek na odběr určitého druhu vzorku biologického materiálu, jemuž se i podrobí. Skutkovou podstatu přestupku tak řidič naplní, i pokud se sice odmítne podrobit požadavku na odběr jednoho druhu vzorku biologického materiálu, ale jiný druh vzorku biologického materiálu k výzvě poskytne (viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 3/2020-47, odst. 45, a ze dne 20. 12. 2023, č. j. 41 A 12/2023-35, odst. 29, a dále rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2013, č. j. 17 A 2/2012-43, č. 2977/2014 Sb. NSS, odst. 11, a ze dne 11. 10. 2019, č. j. 17 A 160/2019-57).
14. Účelem právní úpravy je možnost co nejpřesněji ověřit, zda byl řidič během řízení vozidla pod vlivem návykové látky, či nikoliv. Po policistovi, který výzvu činí, nelze požadovat, aby zhodnotil, který konkrétní biologický materiál má řidič vozidla poskytnout, tak aby bylo spolehlivě zjištěno, zda tento je či není pod vlivem návykové látky. Krajský soud v Brně v bodech 45 a 46 rozsudku ze dne 26. 11. 2019, č. j. 33 A 31/2018-38 uvedl: „Bylo by proti smyslu skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, pokud by si žalobce mohl libovolně volit druh biologického materiálu, který má být odebrán, resp. způsob, jakým bude jeho povinnost řidiče podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona splněna. Přijetí takového výkladu by totiž směřovalo k možnému zneužití za účelem vyhnutí se odpovědnosti za přestupek, pakliže by si řidič mohl nárokovat odběr biologického materiálu, ze kterého je přesné množství alkoholu v krvi obtížné či nepřesně zjistitelné. Dotčená ustanovení je proto nutné interpretovat způsobem, že je to ošetřující lékař, který je na základě svého vzdělání a odborné způsobilosti schopen určit, který biologický materiál má být pro účely odborného lékařského vyšetření použit (v tomto případě žilní krev), přičemž je povinností řidiče vozidla, aby jeho odběr na zákonnou výzvu policisty umožnil.“ S tímto závěrem se zdejší soud ztotožňuje, přičemž poukazuje na skutečnost, že kasační stížnost směřující proti citovanému rozsudku zamítl NSS rozsudkem ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 As 481/2019-36).
15. Žalobce byl na základě výsledku orientačního testu vyzván k podrobení se lékařského vyšetření spojeného s odběrem jak krve, tak i moči (viz Úřední záznam ze dne 30. 3. 2023, č. j. KRPM-47735-13/PŘ-2023-140522, Videozáznam založený na čl. 99 správního spisu a svědecké výpovědi pprap. B. a pprap. K. ze dne 17. 4. 2024), přičemž z protokolu o lékařském vyšetření ze dne 30. 3. 2023 vyplývá, že žalobce odběr moči odmítl a nepodrobil se mu.

Poznámka „*Pro objektivnější posouzení přítomnosti návykových látek v organismu vyšetřované osoby je nutné kromě krve dodat také vzorek moče.*“, uvedená v poslední kolonce předmětného protokolu, nazvané „Výsledky toxikologického vyšetření“, byla napsána odbornou osobou provádějící toxikologické vyšetření, tj. osobou s potřebným vzděláním – RNDr. J. S., Ph.D., a to individuálně v konkrétní hodnocené věci. Nelze tak souhlasit s žalobcem, že by šlo jen o jakési univerzální poučení. Jakkoli samotný formulář bezesporu univerzální je, uvedená poznámka byla vyplněna v této konkrétní věci.

16. K tvrzení žalobce, že pro posouzení ovlivnění jeho řídicích schopností je významná pouze skutečnost, zda se návyková látka nacházela v jeho krvi, krajský soud připomíná, že sankcionovaným přestupkovým jednáním v projednávané věci je neuposlechnutí výzvy policisty k podrobení se kompletnímu lékařskému vyšetření, nikoliv jízda pod vlivem návykové látky. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je tudíž zcela nerozhodné, který biologický materiál je s to poskytnout průkaznější výsledek o ovlivnění žalobce návykovou látkou. Z uvedeného důvodu také krajský soud nepovažuje za příléhavé pro tuto věc žalobcem namítané závěry odborného vyjádření Ing. Zikmunda o tom, zda je s to rozbor moči přinést rozhodující údaj o ovlivnění kokainem, ani závěry uvedené v žalovaném citovaném článku, ani oběma účastníky rozebíraný rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2024, č. j. 10 As 309/2023-63, který se týkal právě přestupku řízení pod vlivem návykové látky podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu spáchaného porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, a nikoli přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu spáchaného porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Z téhož důvodu pak krajský soud nevyhověl návrhu žalovaného na zpracování revizního znaleckého posudku.
17. Lze tak shrnout, že žalobce byl povinen se na výzvu policisty podrobit odběru moči, přičemž neuposlechnutím této výzvy se dopustil přestupku.

Neprovedení navrhovaného důkazu

18. Dále žalobce namítal, že byl zkrácen na svých právech neprovedením jím navrhovaného důkazu přibráním znalce k posouzení, zda byl odběr moči v předmětné věci zcela zbytečný, či nikoliv. Uvedl, že v průběhu řízení sdělil, že věc konzultoval s Ing. Zikmundem, znalcem z oboru toxikologie, který dne 7. 7. 2024 vypracoval odborné vyjádření, ale pro absenci podpisu znalce jej nebylo možné uplatnit. Podepsané vyjádření obdržel žalobce po vydání napadeného rozhodnutí dne 20. 11. 2024 a vyplývá z něj, že ve vzorku krve nebyla zjištěna přítomnost kokainu ani jeho metabolitů, přičemž pro posouzení vlivu na řídicí schopnosti je rozhodující jen koncentrace návykových látek v krevním séru, takže pro posouzení vlivu na řídicí schopnosti je tento nálezný zcela postačující. Dále znalec uvedl, že potřeba analyzovat i vzorek moči, případně vlasů má ve forenzní toxikologii místo tam, kdy k odběru dochází i několik hodin až dní po spáchaném skutku, v posuzované věci byl ale vzorek odebrán cca 2 hodiny po řízení vozidla, tedy k posouzení případu je vhodné znát aktuální stav případného ovlivnění, nikoliv stav před několika dny. V posuzované věci tak rozbor moči podle znalce nemohl přinést rozhodující údaj pro posouzení aktuálního vlivu kokainu na řídicí schopnosti žalobce.
19. Krajský soud zjistil, že ve vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 3. 6. 2024 žalobce uvedl, že stanovisko soudem ustanoveného znalce v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie je nezbytné k uplatnění práv účastníka řízení, a dále uvedl, že nemá žádné námitky proti tomu, aby správní orgán sám přibral znalce v příslušném oboru

k zodpovězení otázek, které žalobce naformuluje. Dále v tomto vyjádření požádal, aby MmOl stanovil lhůtu k zajištění odborného vyjádření soudem ustanoveného znalce z příslušného oboru.

20. MmOl požadavku nevyhověl a na str. 13 svého rozhodnutí uvedl, že se jedná o požadavek nadbytečný a bezvýznamný, neboť by ve věci předmětného přestupku odmítnutí lékařského vyšetření, konkrétně odběru moči, nepřinesl nové důkazy o tom, že by jednání žalobce mohlo být nějak zpochybněno, resp. úplně vyvráceno. Žalovaný pak na str. 15 napadeného rozhodnutí konstatoval, že se jednalo o nadbytečný důkaz, neboť přestupek byl řádně zjištěn.
21. Krajský soud uvádí, že neprovedení všech účastníkem navržených důkazů nelze a priori označit za nezákonný postup správního orgánu. Správní orgán, a to ani v řízení o přestupku, není povinen vyhovět všem důkazním návrhům, je však povinen svůj postup náležitě zdůvodnit, jinak by se jednalo o projev libovůle v rozhodování (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48). Správní orgány však své povinnosti dostály a dostatečně zdůvodnily, proč důkaznímu návrhu nevyhověly. Krajský soud se pak s jejich odůvodněním ztotožňuje i věcně. Jak již uvedl výše při zdůvodnění, proč sám neprovedl důkazní návrh předloženým odborným vyjádřením znalce Ing. Zikmunda ani revizním znaleckým posudkem, pro naplnění znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku bylo relevantní toliko zjištění (jež zpochybněno nebylo), že žalobce v plném rozsahu neuposlechl výzvy policisty. Naopak zkoumání, zda výsledek vyšetření vzorku krve postačoval k posouzení ovlivnění řidičských schopností žalobce a zda by byl výsledek vyšetření vzorku moči s to zjištění z krve zvrátit, by bylo z hlediska aplikované skutkové podstaty zcela zbytečné. Správní orgány tak vycházely z dostatečného množství důkazů pro náležité zjištění skutkového stavu věci a nepochybily, pokud žalobcem navržený důkaz odmítly.

Nesprávnost vyhodnocení orientačního testu

22. Dále žalobce v žalobě namítal, že policisté nesprávně vyhodnotili orientační test na návykové látky na detekční sadě DrugWipe 5 SP. Z fotografie tohoto testu podle žalobce není patrná pozitivita na žádnou z testovaných látek včetně kokainu (zabarvena je jen tzv. kontrolní linka udávající platnost testu, nezbarvila se však linka testovací), což potvrdil i znalec. Policistovi tak podle žalobce vůbec nevznikl důvod vyzvat žalobce k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, neboť chybělo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, a tím pádem nevznikla ani povinnost žalobce se tomuto vyšetření podrobit. Dále žalobce dodal, že omezení na osobní svobodě spojené s transportem k lékaři a porušení tělesné integrity jeho těla v podobě odběru krve či moči jsou natolik závažnými zásahy do osobnostních práv žalobce, že jim musí předcházet vážný a prokazatelný důvod. Pokud takový důvod neexistoval, byť jej policisté subjektivně vnímali, nemohla vzniknout povinnost žalobce uposlechnout výzvu.
23. Ani tuto námitku nepovažuje soud za důvodnou.
24. Žalobci lze přisvědčit, že podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví je osoba povinna podrobit se lékařskému vyšetření tehdy, jestliže je u ní důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Zákonost výzvy policisty k podrobení se lékařskému vyšetření směřované k řidiči, který se již předtím podrobil vyšetření orientačnímu, tedy závisí na tom, zda u dané osoby popsané důvodné

podezření existuje (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS).

25. V nyní posuzované věci pramenilo podle správních orgánů zmíněné důvodné podezření z výsledku testu na testovací soupravě DrugWipe 5 SP, který policisté (pprap. B. a pprap. K.) vyhodnotili jako pozitivní na kokain (viz úřední záznam a videozáznam). Pprap. B. i pprap. K. ve svých svědeckých výpovědích (obě ze dne 17. 4. 2024) shodně uvedli, že test na kokain byl pozitivní. Součástí správního spisu jsou i dvě fotografie (viz č. l. 10 a č. l. 10 druhá strana správního spisu) zobrazující výsledek testu. Na obou fotografiích je zachycen občanský průkaz žalobce a testovací souprava DrugWipe 5 SP, na níž jsou zřejmé 3 červené linky v místě tzv. kontrolní linky. V prostoru pro zobrazení testovací linky pak sice na fotografii na č. l. 10 správního spisu není žádná linka okem viditelná, na fotografii založené na druhé straně č. l. 10 správního spisu je však v prostoru pro zobrazení testovací linky okem viditelný, byť nijak zřetelně náznak linky u kokainu. Krajský soud však souhlasí s žalovaným, že pro existenci závěru o důvodném podezření ve smyslu § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví je zásadní hodnocení výsledku předmětného orientačního testu v reálných podmínkách vyhodnocování testu, a nikoli hodnocení zprostředkované nekvalitní fotografií. Na místě samém vyhodnotili oba policisté shodně výsledek předmětného orientačního testu jako pozitivní, přičemž ani žalobce po jeho zhlédnutí na místě neuvedl, že je výsledek tohoto testu negativní. Nadto, i kdyby na místě provádění orientačního vyšetření vznikly pochybnosti ohledně výsledku testu DrugWipe 5 SP a jeho zabarvení, i v takovém případě by bylo vhodné pro odstranění těchto pochybností provést lékařské vyšetření, které výsledek potvrdí či vyvrátí (srov. zmíněné usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS). Existence důvodného podezření tedy může vyplývat nejen z pozitivního výsledku orientačního testu, nýbrž i z testu, jehož výsledek není dostatečně vypovídající.
26. Výzva policisty žalobci k podrobení se lékařskému vyšetření tudíž nebyla šikanózní a byla zákonná.
27. Zároveň krajský soud dodává, že s lékařským vyšetřením jsou vždy z povahy věci spojena určitá omezení jako zajištění řidiče vozidla a jeho převoz, což bezesporu představuje omezení na jeho svobodě, jakož i zásah do tělesné integrity. Za situace, kdy u žalobce existovalo důvodné podezření, že řídil motorové vozidlo pod vlivem návykové látky, je však takové omezení v souladu s právními předpisy a judikaturou.

Absence materiálního znaku

28. Závěrem žalobce namítl, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Žalobce se podle svého tvrzení podrobil lékařskému vyšetření k výzvě policisty, ačkoli scházelo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť policisté nesprávně vyhodnotili orientační test. Odsuzující výrok je tak zcela formalistický, nesledující účel zákona (ochranu společnosti), založený na nedůvodné a šikanózní výzvě policisty k tomu, aby se podrobil lékařskému vyšetření, nadto ve zcela nedůvodném rozsahu zasahujícím do práv žalobce nikoliv v nezbytné míře.
29. Ani poslední námitka důvodná není.
30. Podle rozsudku NSS ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011-81, jsou formální znaky přestupkového jednání koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým

jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Objektem ochrany uložené povinnosti v § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je zájem společnosti identifikovat, zda řidič je či není pod vlivem návykové látky, a nikoli zájem na tom, aby řidič vozidla byl ve stavu způsobilém k řízení, tj. nebyl pod vlivem návykové látky (obdob. rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2015, č. j. 3 As 92/2014-32 a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 2. 2022, č. j. 28 A 2/2021-33). Jinak řečeno, chráněným zájmem, je samotné zjištění, zda řidič vozidla je či není pod vlivem návykové látky.

31. Žalovaný se otázkou naplnění materiálního znaku přestupku zabýval na str. 13. napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žádné okolnosti ve smyslu výše uvedeném nenastaly, tudíž jeho jednáním došlo ke spáchání přestupku, což samo o sobě porušuje společenský zájem na dodržování pravidel silničního provozu a na bezpečnosti tohoto provozu. Krajský soud s žalovaným souhlasí. Skutečnosti (žalobcem tvrzená neexistence důvodného podezření pro podrobení se lékařského vyšetření či tvrzení ohledně toho, že odběr krve byl dostačující), které žalobce podřadí pod okolnosti vylučující naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, byly krajským soudem vyvráceny a shledány nedůvodnými. Žalobce se kompletnímu lékařskému vyšetření nepodrobil, a proto porušil zájem společnosti na zjištění jejího ovlivnění návykovou látkou. S ohledem na zákonem přepokládanou sankci za uvedené jednání se jedná o zájem významný, a proto krajský soud shledal i naplnění materiálního znaku spáchaného přestupku.

D) Závěr a náklady řízení

32. Jelikož soud shledal žalobní body nedůvodnými, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. listopadu 2025

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně